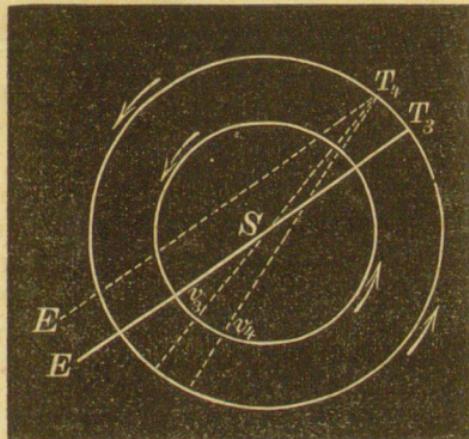

към земјата, отъ колкото слънцето, то слѣдов. тя ще бѫде въ долното съединение съ слънцето. Нека като ся мине няколко време земята доде въ T_1 , а планетата въ v_1 , като опише джгът vv_1 , по голяма отъ джгът TT_1 , (което и дѣйствително съществува, какъто ще видимъ по нататъкъ, защото долнытъ планеты ся мърдѫтъ по бѣрже отъ земјата). Изъ T_1 слънцето ще ся види по посокъ T_1S , а планетата по посокъ T_1v_1 , сир. намъ ще ся чини, че планетата е отстѫпила отъ неподвижнитъ звѣздѣ E на стърнитъ, коя е противна на онаѧ, въ която ся е мърднало слънцето, и слѣд. мърданнието ѝ ще бѫде възвратно. При по нататашното си мърдание, планетата ще доде въ такава точка v_2 , на орбитѣ си, щото посокытъ T_1v_1 и T_2v_2 , по които ний я виждаме отъ земјата, ще бѫдѫтъ паралелни по между си; слѣдов. положението ѝ относително звѣздата E нѣма да ся измѣни, и планетата ще ся чини като че ся е спряла. Ако най послѣ (чърт. 77) земята доде въ T_3 , а планетата въ v_3 , то дирната изново ще бѫде въ съединение съ слънцето, нъ вече въ горнето, защото ще бѫде отъ земјата по на дадечь, отъ колкото слънцето. Когато земята доде въ T_4 , а планетата въ v_4 , то планетата ще ся вижда по посокитъ T_4S , и намъ ще ся чини че планетата е отстѫпила отъ неподвижнитъ звѣздѣ E въ сѫщътъ стърнѣ, къкъто и слънцето; сир. въ този случай мърданнието ѝ ще бѫде право.

Чърт. 77.

102. Сѫщо така безъ затруднения ся обясняватъ си-
чкытъ обстоятелства на видимото мърдание на горнитъ пла-
неты. Нека на пр. $MM_1M_2M_3$ (чърт. 78) да бѫде орбитата на Марса, TT_1T_2 орбитата на земјата, S —слънцето. Кога-
то Марсъ ся намира въ срѣзъстояние съ слънцето, на пр.
въ M , то като предполагаме, че джгата TT_1 , която земята